B I U L E T Y N
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 2 grudnia 1953 r. Nr 37 Poz. 188—192

TREŚĆ:

188.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 318 z dnia 4 listopada 1953 r.

(znak: BI-1B-34-50)

w sprawie trybu zaopatrzenia w paliwa stałe.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy węgla kamiennego i brunatnego, brykietów z węgla brunatnego oraz koksu, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia paliwami stałymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w paliwa stałe należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. 1. Paliwa stałe rozdzielają:
1) Prezydium Rządu,
2) Ministerstwo Górnictwa.

2. Podział paliw stałych zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w paliwa stałe należy do Centrali Zbytu Węgla, zwanej w dalszej treści zarządzenia „centralą zbytu".

§ 6.1. W terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału jednostki dysponujące przydziałem dzielą przydział na centralne zarządy i jednostki równorzędne i przesyłają rozdzielniki sporządzone z podziałem na kwartały i miesiące oraz na asortymenty do wiadomości:
1) Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych,
2) Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Paliw,
3) Ministerstwa Górnictwa — Departament Zbytu i Transportu,
4) centrali zbytu.

2. Centralne zarządy i jednostki równorzędne w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przyznanej im ilości paliw stałych (ust. 1), ilość tę dzielą na podległych im odbiorców i przesyłają rozdzielniki sporządzone z podziałem na kwartały i miesiące oraz asortymenty do wiadomości centrali zbytu.

§ 7. 1. Jednostki dysponujące przydziałem paliw stałych mogą w poszczególnych miesiącach I i IV kwartału pozostawiać w ramach otrzymanego przydziału rezerwę paliw stałych do swej dyspozycji w wysokości nie wyższej niż 5% ilości przypadającej na dany miesiąc.

2. Rezerwy, o których mowa w ust. 1, powinny być rozdysponowane przez jednostki dysponujące w takim terminie, aby zamówienia na ilości obejmujące te rezerwy, zostały zgłoszone najpóźniej do dnia 17 miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 8. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 2 i §§ 10—15 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień

§ 9. 1. Zamówienia na paliwa stałe należy składać na 32 dni przed początkiem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia należy składać w 4 egzemplarzach na formularzach ustalonych przez centralę zbytu i zatwierdzonych przez Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17, 18, 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego, przy czym przepis § 17 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 9 ust. 2, a przepis § 20 ust. 1 i 2 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że zamówienie, powinno być przesłane przez centralę zbytu i potwierdzone przez zakład produkcyjny przed początkiem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Przepisy końcowe

§ 12. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w paliwa stałe na rok 1954 i lata następne.

§ 13. Zarządzenie nie odnosi się do zaopatrzenia w paliwa stałe odbiorców:
1) podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego,

2) objętych zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 czerwca 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w węgiel kamienny, brykiety z węgla kamiennego i brunatnego oraz koks odbiorców z kontyngentu „opał gmachów" („funduszu administracyjnego") — (Monitor Polski Nr A-53, poz. 690).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 318 z dnia 4 listopada 1953 r.

Wykaz paliw stałych

Poz. wykazu 29b.	Wyszczególnienie	Rozdziela
1	2	3
	I. Węgiel kamienny płomienny	
1 i 8	w tym: sortymenty grube pow. 25 mm	Prez. Rządu
2	sortymenty średnie	„
3	niesortowany	„
4	miały	„
5	muł (szlam popłuczkowy)	„
6-7	przerosty i łupki palne	„
	II. Węgiel gazowokoksowy	
9	w tym: sortymenty grube pow. 25 mm	„
10	sortymenty średnie 31,5 — 3 mm	„
11	niesortowany	„
12	drobny I	„
13	drobny II	„
14	miały	„
15	miały flotacyjne	„
9-15	**III. Węgiel gazowokoksowy**	
	w tym: typ 33 — gazowy	Min. Górnictwa
	„ 34 — gazowo-koksowy	„
	„ 35 — ortokoksowy	„
	„ 36 — metakoksowy	„
	„ 37 — semikoksowy	„
	IV. Węgiel brunatny	
16	w tym: gruby pow. 40 mm	Prez. Rządu
17	drobny 40—0 mm	„
18	niesortowany	„
19	brykiety z węgla brunatnego	„
	V. Koks na cele odlewnicze	
21	w tym: kęsy odlewnicze	„
22	kostka odlewnicza	„
23	koks wielkopiecowy na cele odlewn.	„
23	koks wielkopiecowy	„
	VI. Koks na cele odlewnicze	
24	w tym: kęsy pow. 80 mm	Min. Górnictwa
24	kostka 80—63 mm	„
24	orzech I 63—40 mm	„
26-27	groszek I i II 20—6,3 mm	„
29	koksik	Prez. Rządu
30	półkoks	„
31	półkoksik	„

Rozdział paliw stałych wymienionych wyżej w grupie III i VI poz. 24—27 następuje w ramach przydziału globalnego ustalonego przez Prezydium Rządu dla poszczególnych resortów.

189.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 319 z dnia 4 listopada 1953 r.

(znak: BI—1B—34—43)

w sprawie trybu zaopatrzenia w porcelanę elektrotechniczną i techniczną.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy:

1) izolatorów liniowych teletechnicznych, porcelanowych i szklanych, bez uzbrojenia metalowego;

2) izolatorów liniowych prądu silnego napięcia porcelanowych i szklanych, bez uzbrojenia metalowego;

3) izolatorów liniowych prądu silnego wysokiego napięcia porcelanowych, bez uzbrojenia metalowego, izolatorów wisiorowych uzbrojonych (kołpaki i trzonki);

4) izolatorów wsporczych, przepustowych i aparatowych wysokiego napięcia, bez uzbrojenia metalowego;

5) porcelany elektrotechnicznej montażowej niskiego napięcia (drobny sprzęt instalacyjny), bez uzbrojenia metalowego;

6) porcelany technicznej bez uzbrojenia metalowego;

7) porcelany technicznej włókienniczej (prowadniki), bez uzbrojenia metalowego,

zwanych w dalszej treści zarządzenia porcelaną techniczną.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w porcelanę techniczną należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221, z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. Porcelanę techniczną wymienioną w § 1 pkt 1) — 6) rozdziela Centrala Handlowa Ceramiki — Biuro Sprzedaży Porcelany Technicznej i Elektrotechnicznej, a porcelanę techniczną wymienioną w § 1 pkt 7 rozdziela Centrala Zbytu Artykułów Technicznych.

§ 5. Zaopatrzenie w porcelanę techniczną należy do jednostek wymienionych w § 4 (centrale zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5 — 9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10—15 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. 1. Zamówienia należy składać wg wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia bądź właściwej central zbytu (§ 5) bądź właściwym hurtowniom rejonowym Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego w zależności od grupy i rodzaju porcelany technicznej oraz grupy odbiorców.

2. Właściwa jest ta hurtownia rejonowa, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz hurtowni rejonowych z podaniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy zamówień na porcelanę techniczną pochodzącą z importu. Zamówienia te należy składać właściwej centrali handlu zagranicznego po uprzednim stwierdzeniu przez właściwą centralę zbytu, że porcelana ta nie jest produkowana w kraju.

§ 8. Zamówienia na porcelanę techniczną w typach i wymiarach objętych cennikami central zbytu należy składać na 75 dni, a na porcelanę techniczną w typach i wymiarach nie objętych tymi cennikami na 150 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 9. 1. Zamówienia należy składać do central zbytu w jednym egzemplarzu, a do hurtowni w dwóch egzemplarzach.

2. Do zamówień na porcelanę techniczną w typach i wymiarach nie objętych cennikami central zbytu należy dołączyć rysunki techniczne w skali z zaznaczeniem tworzywa, obróbki, miejsc nieglazurowanych, moletowania, odchyłek

wymiarowych, koloru glazury oraz właściwości elektrycznych i mechanicznych.

§ 10. Zamówienia na porcelanę techniczną w typach i wymiarach nie objętych cennikami central zbytu mogą być wykonane w ilościach większych lub mniejszych:

a) przy zamówieniu do 6 sztuk o 1 sztukę,

b) przy zamówieniu do 100 sztuk o 20%,

c) przy zamówieniu ponad 100 sztuk o 10%.

§ 11. 1. W przypadku niemożności wykonania zamówienia w kwartale, w którym miała nastąpić dostawa, wykonawca obowiązany jest przed upływem tego kwartału zawiadomić o tym odbiorcę, a odpis zawiadomienia przesłać centrali zbytu.

2. Odbiorca w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia obowiązany jest zawiadomić wykonawcę czy żąda wykonania umowy w kwartale następnym. W razie zgłoszenia tego żądania wykonawca obowiązany jest wykonać umowę w pierwszej kolejności. W razie niezgłoszenia tego żądania wykonawca może od umowy odstąpić.

3. Postanowienie ust. 2 nie narusza postanowień o karach umownych.

§ 12. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego. § 26 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 10.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 13. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 14. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w porcelanę techniczną na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 pkt 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 319 z dnia 4 listopada 1953 r.

WYKAZ

jednostek, którym należy składać zamówienia

Grupa asortymentowa nr kol.	Grupa asortymentowa Nazwa	Wyszczególnienie wg cennika	Oznaczenie odbiorców	Jednostka przyjmująca zamówienia
1	Izolatory liniowe teletechniczne porcelanowe, szkalne bez uzbrojenia metalowego	NIT 1—3 ITP 1—3 ITS 1—3	Odbiorcy podlegli Ministrom: Kolei Poczt i Telegr. Bezp. Publicznego Obrony Narodowej	centrala zbytu
			inni odbiorcy	hurtownia
		inne	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
2	Izolatory liniowe prądu silnego niskiego napięcia porcelanowe i szklane bez uzbrojenia metalowego	N —95 N —80 N —60 Ns—95 Ns—80	Odbiorcy podlegli Ministrom: Energetyki Rolnictwa Kolei Bezp. Publicznego Obrony Narodowej	
			inni odbiorcy	hurtownia
		inne	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
3	Izolatory liniowe prądu silnego wysok. napięcia	wszystkie typy	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
4	Izolatory wsporcze przepustowe i aparatowe wys. napięcia	wszystkie typy	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
5	Porcelana elektrotechniczna montażowa	OA—35 TK 5—50 TZ 9—48 TW 9—48 F 9—48 TP 9—48 FD 9—48 F 11/2—36/2 F 11/3—36/3 F 11/4—36/4 R 16—70 RO 45—72	wszyscy odbiorcy	hurtownia
		inne	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
6	Porcelana techniczna	wszystkie typy	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu
7	porcelana techniczna włókiennicza (prowadniki)	wszystkie typy	wszyscy odbiorcy	centrala zbytu

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. nr 319 z dnia 4 listopada 1953 r.

WYKAZ

Rejonowych hurtowni i artykułów elektrotechnicznych Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego z podaniem ich zasięgu terytorialnego

L. p.	Nazwa hurtowni	Siedziba	Adres	Zasięg terytorialny
1	Hurtownia Rejonowa Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego	Białystok	ul. Szosa Wschodnia 4	woj. białostockie
2	„	Bydgoszcz	„ Sienkiewicza 3	„ bydgoskie
3	„	Gdańsk-Oliwa	„ Grunwaldzka 485	„ gdańskie
4	„	Szopienice	„ Oświęcimska 9	„ stalinogrodzkie
5	„	Kraków	„ Stalina 12	„ krakowskie
6	„	Kielce	„ Aleksandra 17	„ kieleckie
7	„	Lublin	„ Garbarska 2	„ lubelskie
8	„	Łódź	„ Więckowskiego 43/45	„ łódzkie i m. Łódź
9	„	Olsztyn	„ Pieniężnego 5	„ olsztyńskie
10	„	Opole	„ 1-go Maja 19	„ opolskie
11	„	Poznań	„ Wielka 21	„ poznańskie
12	„	Rzeszów	„ Gałęzowskiego 5	„ rzeszowskie
13	„	Szczecin	„ Kaszubska 5	„ szczecińskie i koszalińskie
14	„	Warszawa	„ Kolejowa 9/11	„ warszawskie i m. st. Warszawa
15	„	Wrocław	„ Rynek 7	„ wrocławskie
16	„	Zielona Góra	„ Wrocławska 7	„ zielonogórskie

190.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 321 z dnia 6 listopada 1953 r.
(znak: CE4—4/32)

zmieniające zarządzenie w sprawie cen zbytu na cegłę.

Na podstawie § 1 pkt 1 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen opłat i stawek oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski Nr A-57, poz. 722) oraz w wykonaniu postanowień uchwały nr 653 Rady Ministrów z dnia 12 września 1953 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia cen zbytu cegły na 1954 r. oraz w sprawie rozliczeń różnic między cenami zbytu, a cenami płaconymi za cegłę w 1954 r. przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 264 z dnia 15 września 1953 r. w sprawie cen zbytu na cegłę (Biuletyn PKPG nr 32, poz. 141) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasowy tekst § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. Ceny podane w ust. 1 dotyczą następujących rodzajów cegły:

a) cegła pełna budowlana,
b) „ dziurawka grubościenna,
c) „ dziurawka podłużna,
d) „ sitówka,
e) „ trocinowa.

3. Nie ulegają zmianie od 1 stycznia 1954 r. obowiązujące ceny zbytu:

a) cegły doborowej,
b) „ sitówki 105-otworowej,
c) „ klinkierowej budowlanej,
d) „ półklinkierowej budowlanej.

4. Ceny zbytu pozostałych rodzajów cegły produkowanej przez wszystkie przedsiębiorstwa państwowe ustala się poczynając od 1 stycznia 1954 r. w następującej wysokości za 1000 sztuk franko wagon stacja odbiorcy:

CEGŁA	GATUNEK I	II	III
a) dziurawka poprzecz.	615	528	—
b) kanalizacyjna klinowa	662	569	—
c) kanalizacyjna prosta	555	—	—
d) kominowa 100 mm	572	486	—
e) „ 150 mm	713	605	—
f) „ 200 mm	891	756	—
g) „ 250 mm	1.112	945	—
h) „ 300 mm	1.393	1.188	—
i) wapienno-piaskowa	425	360	276
j) licówka	555	—	—
k) licówka wapienno-piaskowa	500	—	—
l) klasztorna (gotycka)	933	802	710
ł) dziurawka podwójna	899	770	—
m) dziurawka poczwórna	1.402	1.212	—".

2) W § 2 po wyrazach: „równa jest cenie cegły" dodaje się wyrazy: „pełnej budowlanej".

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

191.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO i MINISTRA FINANSÓW

nr 322 z dnia 7 listopada 1953 r.

(znak: TE10—010—161)

w sprawie trybu organizowania, planowania i finansowania produkcji doświadczalnej.

W celu ustalenia zasad oraz trybu organizowania, planowania i finansowania produkcji doświadczalnej, mającej na celu przygotowanie produkcji przemysłowej urządzeń lub przedmiotów, opracowanej przez placówki naukowo-badaw-

cze lub wynalazców i racjonalizatorów — na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22.4.1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.4.1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Produkcja doświadczalna może być prowadzona w wyznaczonych przez właściwe ministerstwo (centralny urząd):

a) czynnych zakładach produkcyjnych,
b) zakładach doświadczalnych placówek naukowo-badawczych lub zorganizowanych przy tych placówkach gospodarstwach pomocniczych.

2. Celem produkcji doświadczalnej jest przygotowanie produkcji w skali przemysłowej i opracowanie właściwych metod produkcji.

3. Przez produkcję doświadczalną należy rozumieć zespół czynności mających na celu sprawdzanie, w warunkach przewidzianych dla produkcji przemysłowej, wyników prac naukowo-badawczych, ważniejszych prac racjonalizatorskich i wynalazków opracowanych w skali laboratoryjnej.

4. Skala wielkości produkcji doświadczalnej w stosunku do skali produkcji przemysłowej oraz ilość i rodzaj produkcji doświadczalnej powinny być określone w planie rozwoju techniki zakładu prowadzącego produkcję doświadczalną w części dotyczącej prac badawczych i doświadczalnych.

§ 2. 1. Decyzja ministerstwa (centralnego urzędu) zalecająca wyznaczonym zakładom produkcyjnym lub placówkom naukowo-badawczym prowadzenie produkcji doświadczalnej powinna określić:

a) rodzaj, ilość produkcji przewidzianej do osiągnięcia w danym okresie,
b) czas trwania produkcji doświadczalnej, niezbędnej dla definitywnego ustalenia możności zastosowania w produkcji wyników pracy naukowo-badawczej,
c) górny limit kosztów realizacji produkcji doświadczalnej.

2. Decyzja powyższa stanowi podstawę do zaplanowania produkcji doświadczalnej w planie techniczno-przemysłowo-finansowym zakładu lub w planie placówki naukowo-badawczej.

§ 3. 1. Plan rozwoju techniki w części dotyczącej produkcji doświadczalnej powinien zawierać:

a) cel, temat i zakres produkcji doświadczalnej,
b) okres trwania produkcji doświadczalnej,
c) ilość produkcji przewidzianej do uzyskania, a odpowiadającej warunkom technicznym,
d) wykaz istniejących urządzeń przeznaczonych do prowadzenia produkcji doświadczalnej,
e) dane dotyczące zaopatrzenia w urządzenia i aparaturę z określeniem ich wykonawcy i terminu wykonania.

2. Do planu należy dołączyć szczegółowy program prac doświadczalnych i harmonogram przebiegu planowanych procesów opracowany w placówce naukowo-badawczej.

§ 4. 1. Planowanie działalności gospodarczej w zakładach produkcyjnych w zakresie produkcji doświadczalnej należy ująć w wyodrębnioną część planu techniczno-przemysłowo-finansowego zakładu produkcyjnego opracowaną na ogólnych zasadach, z tym że poza elementami planu, które zostaną włączone do ogólnego podsumowania planu techniczno-przemysłowo-finansowego, przedsiębiorstwo powinno opracować harmonogram prac związanych z realizacją produkcji doświadczalnej.

Działalność gospodarcza może być rozliczana zgodnie z planem techniczno-przemysłowo-finansowym jako nakłady przyszłych okresów.

2. Płace pracowników zakładów produkcyjnych, którzy są zatrudnieni przy produkcji doświadczalnej nie mogą być niższe niż ich średnie płace za okres 3 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres pracy przy produkcji doświadczalnej, nie mogą być również niższe niż te, które im przysługują przy stuprocentowym wykonaniu planu produkcji.

§ 5. W przypadku gdy okres produkcji doświadczalnej przekracza okres jednego rocznego planu techniczno-przemysłowo-finansowego, plan produkcji doświadczalnej powinien obejmować cały jej okres i dzielić się na części obejmujące okresy do końca każdego roku planowego z tym, że w planie techniczno-przemysłowo-finansowym zakładu powinna być ujęta jedynie część dotycząca danego roku planowego.

§ 6. W przypadkach prowadzenia produkcji doświadczalnej w czynnych zakładach produkcyjnych właściwe placówki naukowo-badawcze wyznaczą zespoły pracowników naukowych i inżynieryjno-technicznych do współpracy z zakładami w prowadzeniu tej produkcji i do sprawowania nadzoru naukowego nad jej przebiegeim. W skład zespołów wejdą pracownicy placówek naukowo-badawczych, którzy opracowali proces w skali laboratoryjnej.

§ 7. Za uruchomienie i prowadzenie produkcji doświadczalnej w zakładach produkcyjnych odpowiedzialne jest kierownictwo zakładu, z tym, że prowadzenie procesu produkcyjno-doświadczalnego powinno się odbywać według wskazówek i zaleceń placówki naukowo-badawczej, zgodnie z naukowo-badawczym założeniem procesu.

§ 8. 1. Zakończenie produkcji doświadczalnej zarządza kierownik zakładu w wypadku osiągnięcia zaplanowanych wyników i uzyskania ustalonej ilości produkcji odpowiadającej warunkom technicznym.

2. Stwierdzenie zakończenia produkcji doświadczalnej odbywać się powinno w trybie protokołu podpisanego przez kierownika zakładu prowadzącego produkcję doświadczalną i kierownika placówki naukowo-badawczej, sprawującej naukowy nadzór nad prowadzeniem procesu produkcji doświadczalnej.

3. Protokół powinien zawierać stwierdzenie osiągniętych wyników oraz wnioski co do uruchomienia produkcji w skali przemysłowej.

4. Protokół zakończenia prac powinien być przesłany do właściwego centralnego zarządu, do departamentu techniki właściwego ministerstwa oraz Departamentu Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

5. Przedterminowe zakończenie produkcji doświadczalnej w wyniku wcześniejszego osiągnięcia planowanych w trybie § 3 rezultatów produkcji, zarządza kierownik zakładu na wniosek zainteresowanej placówki naukowo-badawczej.

6. Niewykonanie planowego zadania lub nieuzyskanie przewidzianych efektów co do ilości lub jakości uzyskanej produkcji — nie upoważnia kierownika zakładu do przedłużenia ustalonego planem okresu produkcji doświadczalnej.

7. W uzasadnionych przypadkach właściwy minister może przedłużyć ten okres w oparciu o należycie uzasadniony wniosek placówki naukowo-badawczej.

8. W przypadku, gdy przebieg prac produkcyjno-doświadczalnych jest niezgodny z założonym w planie, kierownik zakładu produkcyjnego (w porozumieniu z placówką naukowo-badawczą) jest zobowiązany do wystąpienia do właściwego ministra z uzasadnionymi wnioskami dotyczącymi zmian poszczególnych elementów planu w takim terminie, aby zapewnić ciągłość prac.

§ 9. 1. Produkcję doświadczalną należy finansować:

a) w zakładach produkcyjnych — z funduszów objętych planem techniczno-przemysłowo-finansowym,

b) w zakładach doświadczalnych placówek naukowo-badawczych — ze środków budżetowych placówek,

c) w wyodrębnionych przy placówkach naukowo-badawczych gospodarstwach pomocniczych — ze środków własnych tych gospodarstw i ewentualnie z dotacji z budżetu właściwych placówek naukowo-badawczych.

§ 10. Produkcja doświadczalna, której konieczność wykonania wyłoni się w trakcie roku planowego, może być wprowadzona do planów kwartalno-miesięcznych na podstawie zarządzenia właściwego ministra wydanego za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

§ 11. Postanowienia niniejszego zarządzenia obowiązują przy opracowaniu planów techniczno-przemysłowo-finansowych zakładów produkcyjnych na rok 1954 oraz przy opracowaniu projektu NPG w latach następnych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

MINISTER FINANSÓW **T. Dietrych**

192.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

GŁÓWNA KOMISJA OCENY PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

nr GKOPI-15 z dnia 29 października 1953 r.
(znak: GKOPI. IVC-789)

w sprawie spisu cenników i katalogów norm kosztorysowych.

W celu ułatwienia prac nad sporządzaniem kosztorysów Główna Komisja Oceny Projektów Inwestycyjnych podaje do wiadomości pismo okólne Biura Norm Kosztorysowych Urzędu Rady Ministrów z dnia 9.IX.1953 r. w sprawie ustalenia urzędowego spisu cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych, obowiązujących dla celów kosztorysowania na rok 1954.

Załącznik

DYREKTOR GŁÓWNEJ KOMISJI OCENY
PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH Inż. **M. Bartnicki**

Załącznik do pisma okólnego PKPG
nr GKOPI-15 z dnia 29 października
1952 r.

PISMO OKÓLNE BIURA NORM KOSZTORYSOWYCH URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1953 r.
Nr BNK(R-28/2717)/53

w sprawie ustalenia urzędowego spisu cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe oraz montaż maszyn i urządzeń przemysłowych, obowiązujących dla celów kosztorysowania na rok 1954.

1. Na podstawie § 13 pkt 3 uchwały Nr 389/53 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. ustala się urzędowy spis cenników oraz katalogów norm kosztorysowych, stanowiący załącznik do niniejszego pisma okólnego, jako obowiązujący dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych na r. 1954.

2. Urzędowy spis cenników należy dostarczyć wszystkim podległym jednostkom sporządzającym, sprawdzającym lub zatwierdzającym kosztorysy na wyżej wymienione roboty.

3. Wymienione w urzędowym spisie cenniki oraz katalogi norm kosztorysowych są obowiązujące przy kosztorysowaniu robót wykonywanych przez jednostki podległe podanemu w spisie ministerstwu lub urzędowi centralnemu.

4. Cenniki te oraz katalogi norm kosztorysowych mogą być zatwierdzone jako obowiązujące w innych resortach, w trybie przewidzianym w § 6 uchwały Nr 389/53 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r.

Załącznik

p. o. DYREKTOR BIURA NORM
KOSZTORYSOWYCH Inż. **M. Pszenicki**

Załącznik do pisma okólnego Biura
Norm Kosztorysowych Urzędu Rady
Ministrów z dnia 9 września 1953 r.

URZĘDOWY SPIS

cenników oraz katalogów norm kosztorysowych obowiązujących dla celów kosztorysowania robót budowlano-montażowych oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych na rok 1954.

L. p.	Nr cennika	tytuł cennika	służy do kosztorysow. robót	Obowiązuje w resortach
1	2	3	4	5
1	1/M/M/53	Cennik na montaż urządzeń do skrawania i tłoczenia 1953 r.	Jak w tytule	Min. Przem. Maszyn.
2	1a/M/M/53	Cennik na montaż maszyn odlewniczych 1953 r.	„	Min. Przem. Maszyn.
3	2/DP/M/53	Cennik na montaż obrabiarek do drewna 1953 r.	„	Min. Przem. Drzew. i Pap.
4	3/BP/M/53	Cennik na montaż urządzeń transportu pionowego i poziomego 1953 r.	„	Min. Bud. Przem.
5	3a/G/M/53	Cennik na montaż urządzeń skipowych o pojemności kub. 5 t. 7,5 t, 10 t, 15 t. 1953 r.	„	Min. Górnictwa
6	3b/G/M/53	Cennik na montaż części elektrycznych i mechanicznych maszyny wyciągowej 1953 r.	Montażu maszyn wyciągowych górniczych	Min. Górnictwa
7	6/E/M/53	Cennik na montaż urządzeń elektrowni 1953 r.	Jak w tytule	Min. Energetyki
8	6a/E/M/53	Cennik na roboty izolacyjne — cieplo i zimnochronne 1953 r.	„	„
9	6b/BP/M/53	Cennik na montaż kotłów o wydajności do 40 t/h 1953 r.	„	Min. Bud. Przem.
10	7/BP/M/53	Cennik na montaż sprężarek, pomp i wentylatorów 1953 r.	„	Min. Bud. Przem.
11	7a/G/M/53	Cennik na montaż sprężarek odśrodkowych, tłokowych i wentylatorów dla kopalni węgla 1953 r.	„	Min. Górn.

1	2	3	4	5
12	8a/BP/M	Cennik na montaż maszyn elektrycznych 1953 r.	Jak w tytule	Min. Bud. Przem.
13	8b/BP/M	Cennik na montaż baterii akumulatorowych 1953 r.	"	"
14	8d/R/M/53	Cennik na montaż podstacji transformatorowych typu wiejskiego 1953 r.	Elektryfikacji rolnictwa.	Min. Roln.
15	8e/K/M/53	Cennik na montaż i budowę sieci trakcyjnej 1953 r.	Elektryfikacji linii kolejowych	Min. Kol.
16	8g/G/M/53	Cennik na montaż otwartych i szafowych rozdzielni dołowych 1—10 kV 1953 r.	Montażu rozdzielni dla kopalń węgla	Min. Górn.
17	8h/G/M/53	Cennik na montaż urządzeń sygnalizacji szybowej 1953 r.	Jak w tytule	Min. Górn.
18	8k/E/M/53	Cennik na montaż linii kablowych 1—30 kV 1953 r.	"	Min. Energ.
19	8l/E/M/53	Cennik na montaż linii napowietrznych 15—110 kV 1953 r.	"	Min. Energ.
20	8m/R/M/53	Cennik na montaż sieci napowietrznych wiejskich 1953 r.	Elektryfikacji rolnictwa	Min. Roln.
21	8s/E/M/53	Cennik na montaż stacji rozdzielczych 6—220 kV 1953 r.	Jak w tytule	Min. Energ.
22	12/BP/M/53	Cennik na montaż rurociągów i armatury 1953 r.	Jak w tytule	Min. Bud. Przem.
23	12a/CH/M/53	Cennik na montaż rurociągów specjalnych 1953 r.	"	Min. Przem. Chem.
24	12c/G/M/53	Cennik na montaż rurociągów wodnych szybowych dla odwodnienia kopalni 1953 r.	"	Min. Górn.
25	14/CH/M/53	Cennik na roboty przy układaniu warstwy antykorozyjnej 1953 r.	"	Min. Przem. Chem.
26	15/ZP/M/53	Cennik na roboty takelunkowe 1953 r.	Przemieszczanie ciężarów.	Min. Bud. Przem.
27	17/CH/M/53	Cennik na montaż maszyn i urządzeń dla przemysłu chemicznego 1953 r.	Jak w tytule	Min. Przem. Chem.
28	17a/G/M/53	Cennik na montaż aparatury i urządzeń koksowniczych i koksochemicznych 1953 r.	Jak w tytule	Min. Górn.
29	18/G/M/53	Cennik na montaż urządzeń transportowych i maszyn dla zakładów mechanicznych przeróbki węgla 1953 r.	"	Min. Bud. Przem. Min. Górn.
30	20/K/M/53	Cennik na montaż urządzeń bezpieczeństwa ruchu pociągów 1953 r.	"	Min. Kolei
31	23/IM/M/53	Cennik na montaż urządzeń przemysłu kablowego 1953 r.	"	Min. Przem. Maszyn.
32	24/MB/M/53	Cennik na montaż maszyn przemysłu materiałów budowlanych 1953 r.	"	Min. Przem. Mat. Bud.
33	25/DP/M/53	Cennik na montaż maszyn przemysłu celulozowo-papierniczego 1953 r.	Jak w tytule	Min. Przem. Drzew. i Papiern.
34	26/L/M/53	Cennik na montaż maszyn włókienniczych 1953 r.	"	Min. Przem. Lekkiego
35	50/GK/B/53	Cennik na roboty drogowe 1953 r.	Robót drogowych w miastach i osiedlach	Min. Gospod. Komunalnej
36	51/GK/B/53	Cennik na roboty remontowo-budowlane 1953 r.	Robót remontowo-budowlanych o małym zakresie	Min. Gospod. Komunalnej
37	52/GK/B/53	Cennik na roboty wodociągowo-kanalizacyjne — sieć zewnętrzna, wraz z uzupełnieniem 1953 r.	Jak w tytule	Min. Gospod. Komunalnej
38	54/K/B/53	Cennik na roboty ziemne kolejowe 1953 r.	"	Min. Kolei
39	55/K/B/53	Cennik na roboty torowe 1953 r.	Roboty układki torów kolejowych i rozjazdów	Min. Kolei
40	56/K/B/53	Cennik na roboty ciesielskie w zakresie robót inżynierskich 1953 r.	Jak w tytule	Min. Kolei
41	58/K/B/53	Cennik na roboty kesonowe 1953 r.	"	Min. Kolei
42	60/Ż/B/53	Cennik na roboty czerpalne morskie 1953 r.	Roboty czerpalne i kablowe morskie	Min. Żegl.
43	61/R/B/53	Cennik na roboty wodno-melioracyjne 1953 r.	Roboty związane z melioracją gruntów.	Min. Roln.
44	62/Ż/B/53	Cennik na roboty regulacyjne na rzekach i potokach 1953 r.	Jak w tytule	Min. Żegl.
45	63/Ż/B/53	Cennik oraz normy kosztorysowe na roboty budownictwa morskiego 1953 r.	"	Min. Żegl. Min. Bud. Przem.
46	64/Ż/B/53	Cennik na roboty pogłębiarskie na śródlądowych drogach wodnych 1953 r.	Roboty pogłębiarskie występujące przy budowie śródlądowych dróg wodnych.	Min. Żegl.
47	65/BP/B/53	Tymczasowy Cennik Scalonych Elementów Konstrukcyjnych na roboty inwestycyjne wykonywane dla C.Z. Przemysłu Hutniczego 1953 r.	Robót budownictwa ogólnego, lądowo-inżynieryjnych, drogowych, kolejowych, montażowych konstrukcji stalowych oraz instalacji i urządzeń elektrycznych.	Min. Hut. Min. Bud. Przem.
48	67/BP/B/53	Cennik na montaż konstrukcji stalowych hal przemysłowych 1953 r.	Montażu konstrukcji stalowych budynków przemysłowych.	Min. Bud. Przem.

1	2	3	4	5
49	68/BP/B/53	Cennik na montaż konstrukcji hal żelbetonowych, prefabrykowanych 1953 r.	Roboty występujące przy montażu prefabrykowanych hal przemysłowych.	Min. Bud. Przem.
50	69/BP/B/53	Tymczasowy Cennik na roboty murowe przy budowie pieców przemysłowych wykonywane dla C.Z. Przemysłu Hutniczego 1953 r.	Roboty murowe przy wszelkiego rodzaju piecach hutniczych, ceramicznych, bateriach koksowniczych, obmurza kotłów i kominów fabrycznych.	Min. Hutn. Min. Bud. Przem.
51	70/BP/B/53	Cennik na budowę chłodni kominowych 1953 r.	Jak w tytule	Min. Bud. Przem.
52	76/G/B/53	Cennik na montaż konstrukcji stalowej zakładów mechanicznej przeróbki węgla oraz konstrukcji stalowej wież wyciągowych 1953 r.	Jak w tytule	Min. Górn.
53	42.	Cennik robót budowlanych i instalacyjnych na 1950 r. Część I Wydanie III 1953 r. „ II do VI Wydanie II 1951 r. „ VII Wydanie III 1953 r.	Ogólnobudowlanych	Min. Bud. M. i O. Min. Bud. Przem.
54	101.	Urzędowy cennik robót budowlanych dla użytku budujących się na wsi na rok 1951 z uzupełnieniem 1953 r.	Ogólnobudowlanych o małym zakresie na wsi.	Min. Roln. Min. P.G.R.
55	102.	Uproszczony cennik na roboty inwestycyjne ujęte w PPI na 1952 r. dla kombinatu Nowa Huta.	Robót drogowych, kolejowych montażu konstrukcji stalowych, robót białych oraz instalacji przemysłowych.	Min. Hutn. Min. Bud. Przem. dla budowy Nowej Huty.
56	103.	Katalog wycen jednostkowych dostosowanych do przedmiarów zawartych w projektach „Gipromezu" dla robót ogólnobudowlanych kombinatu Nowa Huta.	Ogólnobudowlanych dla kombinatu Nowa Huta, wykonywanych na podstawie projektów „Gipromezu".	Min. Hutn. Min. Bud. Przem. dla budowy Nowej Huty.
57	104.	Cennik robót górniczych. Część I, roboty górnicze dołowe 1952 r.	Jak w tytule	Min. Górn.
58	105.	Cennik robót wiertniczych, Część III, wiercenie poszukiwawcze i badawcze 1952 r.	„	Min. Górn.
59	106.	Cennik robót wiertniczych za ropą i gazem.	„	Min. Górn.
60	107.	Cennik robót geofizycznych 1952 r.	Jak w tytule	Min. Górn. Centralny Urząd Geologii.
61	108.	Cennik robót instalacyjnych i montażowych przy elektryfikacji rolnictwa.	Elektryfikacja rolnictwa.	Min. Roln. Min. P.G.R.
62	109.	Analiza cen jednostkowych materiałów i robocizny dla sieci niskiego napięcia.	Elektryfikacja rolnictwa.	Min. Roln. Min. P.G.R.
63	110.	Analiza cen jednostkowych materiałów i robocizny dla przyłączy domowych.	Elektryfikacja rolnictwa.	Min. Roln. Min. PGR
64	111.	Analiza cen jednostkowych materiałów i robocizny dla instalacji wewnętrznych.	Elektryfikacja wsi	Min. Roln. Min. PGR
65	112.	Podstawy analizy cen robót drogowych i mostowych 1946 r.	Jak w tytule	Min. Transportu Drogowego i Lotn.

Uwaga: Cenniki wymienione pod L.p. 57, 58, 59 i 60 obowiązują do czasu ukazania się wydania nowego zmienionego i uzupełnionego. Wydawnictwo tych cenników nastąpi w IV kwartale 1953 r.

Za zgodność:
(—) Wojnar

Dyrektor Biura
/inż. M. Pszenicki/

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 36

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CPP/C49/53, podpisano do druku dnia 30.XI.53 r., druk ukończono 1.XII.53 r.
Nakład 17.668 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr., ark. wyd. 5,8.
Zam. 6012/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa 4-B-22097

CENA NUMERU 2 ZŁ.